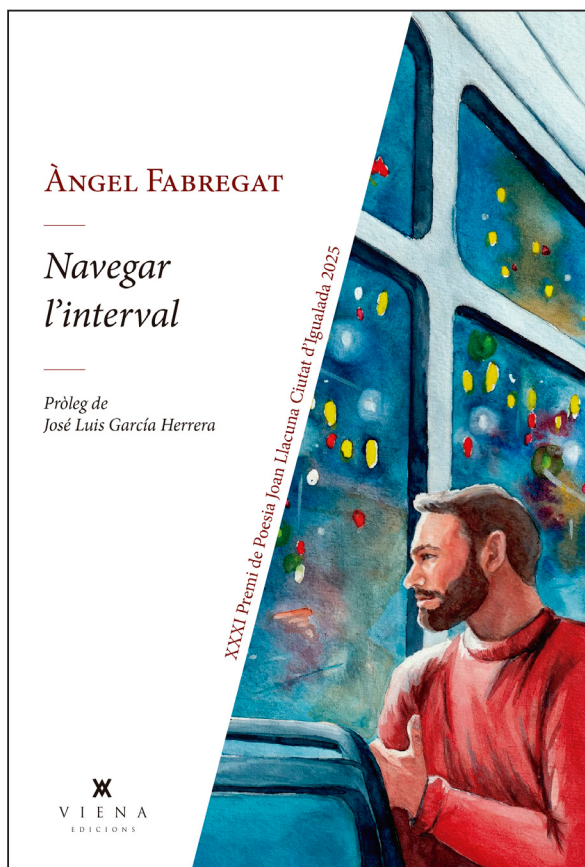

**Àngel Fabregat
i Morera**

(Belianes, 1965)

Va iniciar el seu camí literari als disset anys, quan va guanyar un premi local de narrativa breu amb un relat inspirat en la cançó «Te recuerdo Amanda» d'en Víctor Jara.

Encara que s'estrenà amb la prosa, aviat es va centrar en la poesia, motivat per la màgia de versos d'autors com Federico García Lorca, Salvador Espriu, Miquel Martí i Pol i Gonzalo Santelices. Durant la seva primera etapa, abans de 1990, va obtenir el premi l'Espurna del Clot, el premi d'Amics de la Unesco de Catalunya i el Premi Gabriel Ferrater de Poesia d'Òmnium Cultural del Baix Camp. El 1990 va rebre el Premi Ateneu Igualadí i va publicar el seu primer poemari, *Antologia d'un onatge*.

Entre 1990 i 2008, va deixar l'escriptura per centrar-se en l'àmbit dels sistemes d'informació. Divuit anys després, va tornar al món de les lletres, en una nova etapa que combina la poesia amb la narrativa breu, i l'any 2019 va publicar el llibre de relats breus i contes *L'última llum*. Amb *Navegar l'interval*, Àngel Fabregat reafirma, amb maduresa i solvència, la seva trajectòria poètica i el seu compromís amb la paraula.

Àngel Fabregat

NAVEGAR L'INTERVAL

Pròleg de José Luis García Herrera

XXXI Premi de Poesia Joan Llacuna
Ciutat d'Igualada 2025

Entre dues nits immenses, un llibre que tria bategar.

Un poemari de resistència clara i bellesa ferma: paraules que no fugen de la fosca; hi entren per encendre-hi llum.

Navegar l'interval és la prova obstinada que la poesia pot sostenir la vida quan tot trontolla. El llibre s'articula en tres moviments —Ombra del jo, Mirar el món, Llum d'afirmació— i travessa el dol íntim («em desvesteixo de la teva companyia»), la violència muda del dia a dia i l'esforç tenaç de continuar. La paraula és combat i és cura: «cada paraula meua és una pedra llançada en viu contra el silenci dels homes», i quan «tot m'estira cap avall», escriure esdevé l'única manera neta de resistir.

Aquest poemari no aixeca muralles: cava una trinxera de llum. S'obre com un diafragma perquè la realitat guanyi relleu i el lector hi trobi aire, lucidesa i un cor que batega al costat del seu.

Obre'l: el batec comença a la primera pàgina.

9 791387 961183

Col·lecció: Poesia, 280

Pàgines: 72

Format: 13,5 x 20,5 cm

Enquadernació: rústica amb solapes

PVP: 13 €

Data de publicació: març del 2026

**El silenci als llavis
dels vençuts es petrifica
fins a convertir-se
en una pedra llancívola
contra els caps ajupits
dels seus descendents.**